

Αριθμός 283

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979
7 ΤΟΥ 1980, 27 ΤΟΥ 1982 ΚΑΙ 42 ΤΟΥ 1983)

Κανονισμοί γεινόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Κάτω Πολεμιδιών

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Κ. Πολεμιδιών, ενασκούν τας εξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περί Χωρίων (Διοίκησις και Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ώδε τους ακόλουθους Κανονισμούς.

1. Οι Κανονισμοί ούτοι θα αναφέρονται ως οι περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Κάτω Πολεμιδιών 1983 και θα αναγινώσκωνται ομού μετά των περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) Κανονισμών Κάτω Πολεμιδιών 1963—1982 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «οι βασικοί κανονισμοί») και οι βασικοί κανονισμοί μετά των παρόντων Κανονισμών θα αναφέρονται ομού ως οι περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) Κανονισμοί Κάτω Πολεμιδιών 1963—1983.

Επίσημος
εφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτο:
182/63
164/66
22/72
239/72
233/74
157/75
50/76
22/77
93/79
69/80
314/80
82/81
308/82.

2. Ο Κανονισμός 205 των βασικών κανονισμών τροποποιείται διά της προσθήκης ευθύς μετά το τέλος αυτού των ακόλουθων νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) και (7) του υφισταμένου Κανονισμού 205 αριθμούμένου ως παράγραφος (1).

«(2) Εάν υπάλληλος αποθάνη συνεπεία τραυμάτων ή υπό συνθήκας αίτινες αναφέρονται εις την παράγραφον (1) του παρόντος Κανονισμού και καταλείπη χήραν επιπροσθέτως προς τα υπό του ρηθέντος Κανονισμού αναφερόμενα ωφελήματα, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήση σύνταξιν εις την χήραν αυτού, εφ' όσον αυτή παραμένη ανύπανδρος, μη υπερβαίνουσαν τα 10/60 (δέκα εξηκοστά) των ετησίων συνταξίμων απολαθών του κατά την ημερομηνίαν καθ' ην υπέστη το τραύμα.

(3) Το Συμβούλιον δύναται να χορηγήση:

(α) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού και τέκνον ή τέκνα, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού μη υπερβαίνοντος το 1/6 της υπό της ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως.

(β) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δεν καταλείπει χήραν ή δεν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

(γ) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) και η χήρα ακολούθως αποθάνη σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ημερομηνίας του

θανάτου της χήρας εκ ποσού διπλασίου του υπό της υπο-
 παραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζο-
 μένου:

Νοείται ότι:

- (i) Σύνταξις δεν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρού-
 σης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά
 πλείονα των τριών τέκνων.
- (ii) Σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει
 της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν το
 τέκνον νυμφευθή.
- (iii) Το Συμβούλιον δύναται να διατάξη την συνέχισιν
 καταβολής συντάξεως διά τέκνον, το οποίον
 καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του
 παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' ον χρόνον εδι-
 καιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν
 αναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθι-
 στώσαν αυτό ανίκανον να κερδίζη τα προς το
 ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφά-
 σεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδή-
 ποτε χρόνον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως
 ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμπο-
 δίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίζη τα προς το
 ζην.

(4) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος
 Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς το έν τρίτον του
 ετησίου ποσού του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος
 υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών
 Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικα-
 θιστώντος αυτόν.

(5) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος
 Κανονισμού ομού μετά του ετησίου παντός λόγω θανάτου κατα-
 βαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνά-
 μει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου
 τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν εν ουδεμιιά περιπτώσει
 υπερβαίνουνσι τας κατά την ημέραν του θανάτου ετησίας συντα-
 ξίμους απολαθάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού η λέξις
 'τέκνον' σημαίνει τέκνον το οποίον είναι κάτω της ηλικίας των
 δεκαέξ ετών ή το οποίον είναι άνω της ηλικίας ταύτης αλλά κάτω
 της ηλικίας των δεκαεννέα ετών και φοιτά εις σχολήν, κολλέγιον,
 πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή εξασκείται υφ'
 οιοιδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, επάγγελμα ή
 τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να απαιτήται παρ' αυτού να
 αφιεροί εις την φοίτησιν ή εξάσκησιν το σύνολον του χρόνου του,
 περιλαμβάνει δε:

- (α) τέκνον γεννηθέν μετά τον θάνατον του γονέως,
- (β) θετόν ή εξώγαμον τέκνον γεννηθέν προ της ημερομηνίας
 του τραύματος και πλήρως ή κυρίως εξαρτώμενον εκ του
 αποθανόντος υπαλλήλου διά την συντήρησίν του, και
- (γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως προ της ημερομηνίας του τραύ-
 ματος και εξαρτώμενον ως προανεφέρθη.

(7) Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται εν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν η χήρα ή τα τέκνα αυτού ή αμφότερα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ωφέλημα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών:

Νοείται ότι εάν το δυνάμει του Κανονισμού 207 χορηγητέον φιλοδώρημα είναι συνολικώς μικρότερον των δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αι συνολικώς μεγαλύτεραι συντάξεις».

3. Ο Κανονισμός 207 των βασικών κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται υπό του ακόλουθου Κανονισμού:

«Κανονισμός 207. Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία ή επί συμβάσει αποθάνη καθ' ον χρόνον ευρίσκεται εις την υπηρεσίαν, το Συμβούλιον, τη εγκρίσει του Υπουργού, δύναται να χορηγήσει εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τον ετήσιον μισθόν αυτού ή το εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις το οποίον τυχόν θα εδικαιούτο, εάν τούτο είναι μεγαλύτερον.

Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα σημαίνει το φιλοδώρημα το οποίον θα χορηγηίτο εις τον υπάλληλον δυνάμει της παραγράφου (1) του Κανονισμού 206 εάν κατά τον χρόνον του θανάτου του είχεν αφυπηρητήσει υπό τας περιστάσεις τας περιγραφομένας εις την παράγραφον (δ) του Κανονισμού 209 και είχεν ασκήσει εκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 206 όπως λάβη ηλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα».

4. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 207 των ακόλουθων νέων Κανονισμών αριθμωμένων ως 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η και 207Θ.

«Κανονισμός 207Α.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, επί τω θανάτω συνταξιμου υπαλλήλου ή άρρενος συνταξιούχου εις τους οποίους εφαρμόζονται αι πρόνοιαι των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήσει διά την υπηρεσίαν αυτού:

- (α) όταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εις την χήραν (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως 'σύνταξις χήρας'), και
- (β) όταν είχε σύζυγον καθ' οιονδήποτε χρόνον κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας (είτε ο γάμος παρέμεινεν εν ισχύι μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται ή δυνατόν να χορηγηθή είτε όχι), σύνταξιν προς όφελος των εκ του γάμου τέκνων και εις ωρισμένας περιπτώσεις, άλλων τέκνων αυτού ή αυτής (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως 'σύνταξις τέκνων'):

Νοείται ότι, διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δεν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμος του αποθανόντος τελεσθείς αφ' ότου έπαυσε να είναι υπάλληλος, πάσα δε εν τω παρόντι Κανονισμώ αναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του αποθανόντος ερμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δεν χορηγείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού εκτός εάν:

- (α) ο αποθανών ήτο συνταξιούχος, ή
- (β) ο αποθανών εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών (είτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι χορηγήθη είτε όχι), ή

(γ) ο αποθανών υπηρετεί ακόμη ως υπάλληλος κατά τον χρόνον του θανάτου του και εάν είχε τότε αφυπηρητήσει δυνάμει του Κανονισμού 209 και 209Α θα εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως.

Κανονισμός 207Β.—(1) Σύνταξις χήρας δεν χορηγείται εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου του συζύγου συνέζη μετ' άλλου ανδρός ή εάν μετά τον θάνατον του συζύγου η χήρα επανενυμφεύθη εάν δε κατόπιν της χορηγήσεως συντάξεως χήρας η χήρα επανενυμφεύθη η σύνταξις τερματίζεται από της ημερομηνίας του νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (1), η σύνταξις χήρας καταβάλλεται από του θανάτου του συζύγου μέχρι του θανάτου της χήρας.

Κανονισμός 207Γ.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού η σύνταξις χήρας υπολογίζεται—

- (α) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας μετ' εισφορών, προς έν χιλιοστόν επτακοσιοστόν εξηκοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας μετ' εισφορών, ή
- (β) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας άνευ εισφορών, προς έν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν εικοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών, δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας άνευ εισφορών:

Νοείται ότι εάν ο συντάξιμος υπάλληλος είχε, κατά τον χρόνον του θανάτου του ή της αφυπηρητήσεώς του δυνάμει του Κανονισμού 209 συμπληρώσει υπηρεσίαν άνω των δέκα αλλά κάτω των είκοσι ετών, θεωρείται ούτος ως συμπληρώσας είκοσι ετών υπηρεσίαν, η δε προστεθείσα περίοδος υπηρεσίας θεωρείται ως υπηρεσία μετ' εισφορών, ως καθορίζεται εν τω Κανονισμώ 207Ζ. Εάν όμως η χρονική διαφορά μεταξύ της ηλικίας του κατά τον χρόνον του θανάτου, ή της αφυπηρητήσεώς του δυνάμει των Κανονισμών 209 και 209Α και της συμπληρώσεως της ηλικίας αναγκαστικής αφυπηρητήσεως αυτού προστιθεμένη εις την περίοδον της υπηρεσίας του είναι κάτω των είκοσι ετών, το μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα υποκαθιστά τα είκοσι έτη κατά τον υπολογισμόν της καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ουδεμιά περιπτώσει η σύνταξις χήρας δύναται να υπερβή τα τρία όγδοα της πλήρους συντάξεως του αποθανόντος.

(2) Η σύνταξις χήρας συνταξιούχου αφυπηρητήσαντος προ της ορισθείσης ημερομηνίας είναι το έν τέταρτον της εις αυτόν καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του, εξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Η ελαχίστη δυνάμει της παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις είναι πενήκοντα δύο λίραι ετησίως. Το αυτό ελάχιστον ποσόν εφαρμόζεται εις την δυνάμει της παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, αλλ' αυξάνεται διά της προσθήκης ποσού ίσου προς είκοσι και έξ λίρας ετησίως πολλαπλασιαζόμενας επί το πηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των μηνών υπηρεσίας ως

προς τους οποίους κατεβλήθησαν ή θεωρείται ότι κατεβλήθησαν εισφοραί διά του αριθμού των μηνών της συνολικής υπηρεσίας η οποία λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τον υπολογισμόν της συντάξεως.

Κανονισμός 207Δ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται εάν υφίστανται τέκνα δικαιούμενα εις ταύτην και καταβάλλεται εφ' όσον χρόνον ταύτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού τέκνα δικαιούμενα εις σύνταξιν είναι τέκνα του αποθανόντος ή τέκνα συζύγου αυτού ως ορίζεται εις την παράγραφον (7).

(3) Δεν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων επί τη θάσει του παρόντος Κανονισμού—

(α) τέκνα του αποθανόντος γεννηθέντα μετά πάροδον δέκα μηνών αφ' ότου ούτος έπαυσε να είναι υπάλληλος,

(β) τέκνα συζύγου του αποθανόντος γεννηθέντα ή υιοθετηθέντα μετά την διάλυσιν του γάμου ή αφ' ότου ο αποθανών έπαυσε να είναι υπάλληλος.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (3) δεν χορηγείται σύνταξις διά—

(α) εξώγαμον τέκνον του αποθανόντος, ή

(β) θετόν τέκνον του αποθανόντος και τέκνον συζύγου αυτού, ή

(γ) θετόν, υιοθετηθέν ή εξώγαμον τέκνον συζύγου αυτού, εκτός εάν το τέκνον εξηρτάτο πλήρως ή κυρίως εκ του αποθανόντος κατά τον χρόνον του θανάτου αυτού.

(5) Δεν χορηγείται σύνταξις τέκνων διά θήλυ τέκνον το οποίον κατά τον χρόνον του θανάτου του αποθανόντος ήτο έγγαμον, και σύνταξις τέκνων χορηγηθείσα διά θήλυ τέκνον τερματίζεται όταν τούτο νυμφευθή.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού το Συμβούλιον δύναται να διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως τέκνων διά τέκνον το οποίον, καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, υπέστη καθ' ον χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν τέκνων, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν, πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν τούτο ανέκανον να κερδίζη τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφάσεως του Συμβουλίου εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίζη τα προς το ζην.

(7) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ο όρος 'τέκνον' έχει την εις τον όρον τούτον αποδιδόμενην έννοιαν υπό της παραγράφου (6) του Κανονισμού 205.

Κανονισμός 207Ε.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οιονδήποτε υπαλλήλου αλλά—

(α) το ποσοστόν αυτής ποικίλλει αναλόγως του αριθμού των εις αυτήν δικαιουμένων τέκνων, και

(β) καταβάλλεται εις το πρόσωπον ή τα πρόσωπα και κατά τοιούτα τμήματα ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει, και

(γ) το πρόσωπον εις το οποίον άπασα ή οιονδήποτε τμήμα αυτής καταβάλλεται, χρησιμοποιεί το εις αυτό καταβληθέν ποσό, άνευ διακρίσεως, προς όφελος απάντων των τέκνων τα οποία δικαιούνται εις αυτήν ή προς όφελος εκείνων εξ αυτών ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει.

(2) Όταν ο αποθανών δεν καταλείπη χήραν, ή εάν καταλείπη χήραν, μετά τον θάνατον αυτής, το ετήσιον ποσοστόν συντάξεως τέκνων είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα, κατά πενήκοντα τοις εκατόν μεγαλύτερον της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (β) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, ίσον προς την σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το ήμισυ της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν.

(3) Όταν ο αποθανών καταλείπη χήραν, το ετήσιον ποσοστόν της συντάξεως τέκνων διαρκούσης της ζωής αυτής είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα, ίσον προς την καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν,
- (β) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, τα δύο τρίτα της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το έν τρίτον της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως.

(4) Διά την εν τη παραγράφω (2) αναφερομένην σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν και την εν τη παραγράφω (3) αναφερομένην καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν εφαρμόζονται αι εν τη παραγράφω (3) του Κανονισμού 207Γ διατάξεις.

Κανονισμός 207ΣΤ.—(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα (εν τοις εφεξής αναφερόμενα ως 'εισφορείς') καταβάλλουσιν εισφοράς δυνάμει του παρόντος Κανονισμού (εν τοις εφεξής αναφερομένας ως 'περιοδικαί εισφοραί'):

- (α) Πας άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος δεν ασκεί το δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, και
- (β) πας άρρην υπάλληλος εν τη υπηρεσία (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.

(2) Αι περιοδικαί εισφοραί υπό εισφορέως δυνάμει του παρόντος Κανονισμού είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των εκάστοτε ετησίων συνταξίμων απολαβών αυτού και καταβάλλονται εις τό Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων—

- (α) εν τη περιπτώσει εισφορέως, ο οποίος διετελεί εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν από της ορισθείσης ημερομηνίας μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος
- (β) εν τη περιπτώσει εισφορέως ο οποίος καθίσταται εισφορεύς καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, από της ημέρας κατά την οποίαν καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος.

(3) Αι περιοδικαί εισφοραί υπολογίζονται επί των μηνιαίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως κατά προσέγγισιν του πλησιέστερου πολλαπλασίου του 1/2 σεντ.

(4) Εάν εισφορεύς διατελή επ' αδεία μετ' ηλαττωμένου μισθού ή άνευ μισθού ή διατελή εν διαθεσιμότητι, εισφέρει ούτος κατά το εν τη παραγράφω (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Η υποχρέωσις διά περιοδικάς εισφοράς δημιουργείται ημερησίως και αι εισφοραί αύται αφαιρούνται εκ των υστέρων μηνιαίως εκ των απολαβών του εισφορέως, εάν δε διαρκούσης χρονικής περιόδου αδείας άνευ μισθού εισφορέως δεν καταβάλη τας εισφοράς του το ποσόν των καθυστερημένων εισφορών του αφαιρείται εκ των καταβλητέων εις αυτόν κατόπιν της τοιαύτης αδείας απολαβών εις τοιαύτας δόσεις οίας το Συμβούλιον ήθελεν εις εκάστην περίπτωσιν ορίσει.

Κανονισμός 207Ζ.— (1) Πας εισφορέυς υπηρετών εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν όστις είχε προηγουμένην συντάξιμον υπηρεσίαν δύναται, εάν επιθυμή τούτο, να ασκήση ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περιόδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας, εν τοιαύτη δε περιπτώσει η συντάξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται προς έν χιλιοστόν επτακοσιοστόν εξηκοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως επί τη βάση του εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 207Γ καθοριζομένου ποσοστού.

(2) Το εν τη παραγράφω (1) αναφερόμενον δικαίωμα εκλογής ασκείται εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της ορισθείσης ημερομηνίας δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον και καθορίζοντος την χρονικήν περιόδον υπηρεσίας διά την οποίαν ο υπάλληλος επιθυμεί να καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς και την μέθοδον διά της οποίας επιθυμεί να καταβάλη τας εισφοράς ταύτας.

(3) Αι διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφοραί είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των κατά τον χρόνον της καταβολής ετησίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος προηγουμένης υπηρεσίας και κατ' αναλογίαν δι' έκαστον συμπεπληρωμένον μήνα προηγουμένης υπηρεσίας διά τους όποιους ούτος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς.

Αι εισφοραί αύται δύνανται να καταβληθώσι διά πληρωμής εφ' άπαξ, είτε κατά τον χρόνον της ασκήσεως του δικαιώματος εκλογής (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'η αρχική εισφορά') είτε δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τον χρόνον της αφυπηρετήσεως ή του θανάτου (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'τελική εισφορά').

(4) Εάν οιοσδήποτε άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος αποθάνη εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της εν λόγω ημερομηνίας χωρίς να έχη ασκήσει δικαίωμα εκλογής δυνάμει της παραγράφου (1), θεωρείται ούτος ως ασκήσας το τοιούτο δικαίωμα διά το σύνολον της προηγουμένης συνταξίμου υπηρεσίας του και αι καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται εκ του δυνάμει του Κανονισμού 207 δυνάμενου να χορηγηθή εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδωρήματος.

(5) Πας άρρην υπάλληλος έχων προηγουμένην υπηρεσίαν δυνάμενη να λογισθή διά σκοπούς συντάξεως ο οποίος εν τω μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περιόδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας δύναται, εντός ενός μηνός αφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή εντός τοσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου οίαν το Συμβούλιον ήθελεν εν οιαδήποτε ειδική περιπτώσει επιτρέμει, να ασκήση ανεκκλή-

τως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλλη τας καθωρισμένες εισφορές διά την υπηρεσίαν ταύτην, εν τοιαύτη δε περιπτώσει αι καθωρισμένοι εισφοραί καταβάλλονται κατά τον αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει η παράγραφος (3) και η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη θέσει του εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 207Γ καθοριζομένου ποσοστού. Η τοιαύτη εκλογή γίνεται κατά τον αυτόν τρόπον ως η δύναμει της παραγράφου (2) εκλογή.

Κανονισμός 207Η.—(1) Εάν:—

(α) Εισφορέυς, ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος και δεν είχε νυμφευθή καθ' όλην την χρονικήν περίοδον της υπηρεσίας του διά την οποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί, ή

(β) εισφορέυς ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να μη δικαιούται εις την χορήγησιν συντάξεως δύναμει των παρόντων Κανονισμών το σύνολο των περιοδικών εισφορών και πάσα αρχική εισφορά την οποίαν κατέβαλεν επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(2) Εάν η σύζυγος εισφορέως καταβάλλοντος περιοδικάς εισφοράς προαποθάνη αυτού, ούτος δε, χωρίς να συνάμη άλλον γάμον, αποθάνη εν τη υπηρεσία ή αφυπηρητήσιν αι από του θανάτου της συζύγου του καταβληθείσαι υπ' αυτού περιοδικαί εισφοραί ως και πάσα καταβληθείσα αρχική εισφορά επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(3) Όταν διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θα κατεβάλλετο τελική εισφορά δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος επί τω θανάτω του εν τη υπηρεσία ή επί τη αφυπηρητήσει του επί συντάξει, δεν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν ούτος είναι άγαμος κατά τον χρόνον του θανάτου ή της αφυπηρητήσεώς του ή όταν σύνταξις εις την χήραν αυτού δεν είναι καταβλητέα.

(4) Οσάκις οικαιδήποτε εισφοραί δέον να επιστραφώσι δύναμει του παρόντος Κανονισμού επιστρέφονται αύται μεθ' απλού τόκου προς τοσούτον επιτόκιον όσον το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε καθορίσει.

Κανονισμός 207Θ. Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αυτών οι Κανονισμοί 207Α έως 207Η εφαρμόζονται:

(α) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:

Ποείται ότι πας τοιούτος υπάλληλος δύναται, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως των παρόντων Κανονισμών, να ασκήση ανεκκλήτως, δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον, δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις των Κανονισμών 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207ΣΤ, 207Ζ και 207Η των παρόντων Κανονισμών.

(β) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν».

5. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 209 του ακολούθου νέου Κανονισμού αριθμού-μένου ως 209Α:

«Κανονισμός 209Α. Είς υπάλληλος ο οποίος αφυπηρετεί ένεκεν αδυναμίας εκτελέσεως των καθηκόντων αυτού λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητος δυνάμει της παραγράφου (δ) του Κανονισμού 209 και ο οποίος συνεπλήρωσεν υπηρεσίαν άνω των δέκα ετών αλλά κάτω των είκοσι ετών εις συντάξιμον θέσιν δυνατόν να χορηγήται η αυτή σύνταξις η οποία θα εχορηγείτο εις αυτόν εάν συνεπλήρωνεν είκοσι ετών υπηρεσίαν».

6. Ο Κανονισμός 215 των βασικών κανονισμών τροποποιείται διά της ε. αυτώ ενθέσεως, εις την προσθήκουσαν αλφαριθμητικήν τάξιν, των ε. ολούθων ορισμών:

«'ορισθείσα ημερομηνία' σημαίνει την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος των παρόντων τροποποιητικών Κανονισμών,

'υπηρεσία άνευ εισφορών' σημαίνει υπηρεσίαν διά την οποίαν αρχικαί ή τελικαί εισφοραί ως ορίζονται εν ταις παραγράφοις (1) έως (5) του Κανονισμού 207Ζ δεν καταβάλλονται,

'υπηρεσία μετ' εισφορών' σημαίνει υπηρεσίαν κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας διά την οποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαί εισφοραί ως προνοείται εν ταις παραγράφοις (1) και (2) του Κανονισμού 207ΣΤ ή υπηρεσίαν διά την οποίαν κατεβλήθησαν αρχικαί εισφοραί ή εγένετο συμφωνία προς καταβολήν τελικών εισφορών δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος ως προνοείται εν ταις παραγράφοις (1), (2), (3), (4) και (5) του Κανονισμού 207Ζ».

Οι ως άνω Κανονισμοί ενεκρίθησαν υπό του Υπουργού Εσωτερικών.

(Υ.Ε. 193/62/3.)

